

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/177/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812213448
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7812213448.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Angely Čechovej vo veci žalobcu G. bytové družstvo M., so sídlom M., H. č. XX, IČO: 31686966, zast. JUDr. Erikou Simanovou, advokátkou, so sídlom Rožňava, Akademia Hronca 9, proti žalovaným 1/ I.B. Y., T.. X.XX.XXXX, H. G. XXX, 2/ J. Y., T.. XX.X.XXXX, H. S. D., T. XXX, zast. JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou, so sídlom Rožňava, Čučmianska Dlhá 45, o zaplatenie 748,35 € istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej v 2. rade proti rozsudku 10C 5/2013-32 z 30.1.2013 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo výške 71,11 €, ktorú je povinná žalovaná v 2. rade zaplatiť JUDr. Erike Simanovej, advokátke, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 748,35 € istiny s 8,75 % ročnými úrokmi z omeškania od 26.11.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 44,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 €, ktoré sú povinní zaplatiť na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Eriky Simanovej, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania žalobu zamietol.

V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade k zaplateniu istiny vo výške 748,35 € s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 26.11.2012 do zaplatenia s poukazom na skutočnosť, že žalovaní v 1. a 2. rade sú vlastníkami bytu č. 20 nachádzajúceho sa v G. v bytovom dome súpisné č. XXX, podľa § 8 a 8a zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov žalobca zabezpečuje výkon správy pre uvedený byt a žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní platiť za výkon správy úhradu a prispievať do fondu opráv domu vo výške mesačných zálohových platieb, ktoré žalovaní v období od 1.7.2012 do 23.11.2012 neuhradili vo výške 748,35 €, a preto si žalobca uplatnil okrem zaplatenia žalovanej istiny aj podľa § 517 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. úroky z meškania vo výške 9 % od splatnosti poslednej zálohovej platby 26.11.2011 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Vo veci súd vydal platobný rozkaz č. k. 17Ro/218/2012-13 zo dňa 26.11.2012, proti ktorému podala žalovaná v 2. rade odpor, v ktorom poukazovala na skutočnosť, že od 15.6.2009 v byte nebýva, a preto za uvedené obdobie úhrady spojené s užívaním bytu má znášať len žalovaný v 1. rade, ktorý v predmetnom byte naďalej býva, a ktorý v konaní o vyporiadanie BSM manželov žiada prideliť tento byt do svojho výlučného vlastníctva. V zmysle § 115a ods. 1.2 O.s.p., § 200ea O.s.p.,

keďže konanie sa považuje za drobný spor, súd skutkový stav veci zistil len z predložených dôkazov, bez nariadenia pojednávania a na základe takto zisteného skutkového stavu vec právne posúdil v zmysle § 10 ods. 1, 6 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, § 559 ods. 1 § 517 ods. 1,2, § 139 ods. 1, § 144, 145 ods. 2, 146 ods. 1 OZ a dospel k záveru, že kým trvá BSM medzi manželmi, resp. aj po zániku BSM ale v čase, keď BSM ešte nie je vyporiadané alebo sa neuplatnila domnienka podľa ust. § 149 ods. 4 OZ sú obidvaja spoluvlastníci oprávnení, ako aj povinní z právnych vzťahov spojených s nehnuteľným majetkom, a keďže aj žalovaná v 2. rade je naďalej vedená na LV ako vlastníčka, má povinnosti súvisiace s hradením poplatkov spojených s užívaním bytu, aj keď v byte nebýva. Preto súd zaviazal oboch žalovaných spoločne a nerozdielne uhradiť dlh, ktorý vznikol v súvislosti s ich bytom. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej „O.s.p.“) a úspešnému žalobcovi súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 44,50 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 51,45 €, t.j. 141,79 €.

Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná v 2. rade a odôvodnila ho odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, a f/ O.s.p. a to, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata úhrady za výkon správy vrátane úhrad za poskytované plnenia a úhrad do fondu opráv pre byt nachádzajúci sa v Slavošovciach v bytovom dome súp. č. 273, č. bytu 20 za obdobie od 1.7.2012 do 23.11.2012, kde jednoznačne od 15.6.2009 žalovaná v byte nebýva, nakoľko od 15.6.2009 je prihlásená na prechodný pobyt v obci Dlhá Ves (potvrdenie č.j. 13/2011 zo dňa 25.5.2011), pričom je pravdou, že predmetný byt je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, tak ako je to evidované na LV č. XXX k.ú. G.. Poukazovala na ukončené konanie o vyporiadaní BSM po rozvoze vedené na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C 73/2010, v ktorom predmetný byt bol rozsudkom zo dňa 14.12.2012 žalovanému v 1. rade určený do jeho výlučného vlastníctva a bol zaviazaný vyplatiť aj nedoplatky pre SBD Rožňava. Rozsudok bol vyhlásený dňa 14.12.2012. Navrhovala zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodnúť, že len žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalovanú sumu s príslušenstvom ako aj nahradiť trovy konania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietnuť proti žalovanej v 2. rade. Žalovaná v 2. rade žiadala priznať trovy odvolacieho konania v zmysle ich vyčíslenia.

Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s tvrdenými skutočnosťami, keďže predmetný byt je stále v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch žalovaných s poukazom na neukončené konanie o vyporiadaní BSM vedené na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C 73/2010, v ktorom rozsudok nenadobudol právoplatnosť z dôvodu podaného odvolania. Poukazoval na svoju zlú finančnú situáciu z dôvodu dlhov spôsobených práve žalovanou v 2. rade, ktoré spláca od júna 2009 sám za pomoci rodičov, ako aj na neukončené exekučné konania, a tým existenciu ich ďalších dlhov, a nechotu žalovanej v 2. rade splácať ich spoločné dlhy.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zaviazat žalovaných k náhrade trov odvolacieho konania spoločne a nerozdielne vo výške 71,11 € (za vyjadrenie k odvolaniu 51,45 €, režijného paušálu 7,81 €, 20 % DPH). Žalovaní boli v období od 1.7.2012 do 23.11.2012 bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetného bytu a takto sú na LV evidovaní doteraz, pričom z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu oznámil dňa 7.5.2014 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. a po prejednaní veci v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, a to aj vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, ktorý odvolanie nepodal (v súlade s § 212 ods. 2 písm. c/ O.s.p., keďže na strane žalovaných ide o také spoločné povinnosti, že rozhodnutie sa musí vzťahovať na oboch žalovaných), rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Žalovaná v 2. rade podané odvolanie odôvodnila tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.)

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. a/ až h/ O.s.p. Nepreskúmateľnosť rozhodnutie pre nedostatok dôvodov patrí medzi vady konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný vtedy, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. K tomuto odvolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné, ďalej dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. spočíva v nesprávnych skutkových zisteniach a týka sa skutkových zistení, na základe ktorých súd posúdil vec po právnej stránke a ktoré sú nesprávne v tom zmysle, že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 až § 135 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, príp. vtedy, ak z preukázaných skutočností vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov.

Uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci neboli preukázané. Súd prvého stupňa v súlade s § 120 ods. 1 O.s.p. vykonal účastníkmi navrhnuté dôkazy, ktoré boli spôsobilé preukázať skutočnosti významné pre posúdenie uplatneného nároku z hľadiska relevantného hmotného práva, vykonané

dôkazy správne a dôsledne vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 132 a nasl. O.s.p., a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, pri posúdení významu jednotlivých dôkazov pre rozhodnutie z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), pravdivosti a vierohodnosti, pričom vzal do úvahy všetky rozhodujúce (právne významné) skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyplynuli z tvrdení účastníkov, alebo inak vyšli v konaní najavo. Uplatnený nárok súd posúdil podľa správnych ustanovení právnych predpisov, ktoré aj správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu (skutkových záverov) vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov a správny záver o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku.

Skutočnosti uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a záver, že obidvaja žalovaní ako spoluvlastníci bytu č. 20 nachádzajúceho sa v Slavošovciach v bytovom dome súp. č. 273, ktorí sú vedení na LV č. XXX v k.ú. G. vedeného v Správe katastra M. ako bezpodieloví spoluvlastníci a tiež spoluvlastníci na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, sú oprávnení, ako aj povinní z právnych vzťahov spojených s nehnuteľným majetkom a teda sú spoločne a nerozdielne povinní uhradiť aj dlh vzniknutý od 1.7.2012 do 30.11.2012 spočívajúci v povinnosti platiť za výkon správy úhradu a prispievať do fondu opráv domu vo výške mesačných zálohových platieb a tým k úhrade takto vzniknutých neuhradených platieb vo výške 748,35 €, spolu aj s príslušnými úrokmi z omeškania z nezaplatených platieb z celkovej sumy 748,35 € s 8,75 % od 26.11.2011 do zaplatenia podľa § 517 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko z právnych úkonov týkajúcich spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne (§ 145 ods. 2 OZ).

Veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním (§ 144 OZ).

Právo užívať veci, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve prislúcha obom manželom. Títo sa môžu dohodnúť na určitom spôsobe užívania, pričom ich dohoda nevyžaduje predpísanú formu; môže mať aj konkludentný charakter. Právu užívania vecí, tvoriacich predmet bezpodielového spoluvlastníctva zodpovedá povinnosť manželov hradiť náklady na veci vynaložené alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním. Ak ich však uhradil iba jeden z manželov, a to z prostriedkov, ktoré sú jeho výlučným vlastníctvom, mohol by sa v rámci vyporiadania BSM domáhať náhrady takto vynaložených nákladov. Ak však budú spoločné prostriedky vynaložené v súvislosti s vecou, ktorá je vo výlučnom vlastníctve iba jedného z manželov a tomuto vec aj slúži, bude tento manžel v rámci vyporiadania BSM povinný nahradiť, čo zo spoločného majetku bolo vynaložené na jeho ostatný majetok.

Podľa § 139 ods. 1 OZ z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

Cit zák. ust. upravuje práva a povinnosti spoluvlastníkov týkajúce sa celej veci voči tretím osobám. Právne úkony ohľadne celej veci zakladajú solidárne práva a záväzky pre všetkých účastníkov spoluvlastníckych vzťahov. To znamená, že každý zo spoluvlastníkov môže požadovať, aby mu škodca nahradil celú škodu na spoločnej veci a naopak, zo záväzku týkajúceho sa spoločnej veci môže veriteľ požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek spoluvlastníka.

Z vyššie uvedených zák. ust. tak aj podľa odvolacieho súdu vyplýva, že kým trvá BSM medzi manželmi resp. aj po zániku BSM, ale v čase, keď BSM ešte nie je vyporiadané, sú obidvaja spoluvlastníci tak oprávnení ako aj povinní z právnych vzťahov spojených s nehnuteľným majetkom. Žalovaná v 2. rade je naďalej vedená na liste vlastníctva č. XXX v k.ú. G., vedeného v Správe katastra M., ako bezpodielová spoluvlastníčka bytu č. XX nachádzajúceho sa v bytovom dome súp. č. XXX, na parcele registra „C“ č. XXXX/X a ako bezpodielová spoluvlastníčka má povinnosti súvisiace s hradením poplatkov spojených s užívaním bytu, aj keď v tomto byte od 15.6.2009 nebýva.

Odvolačí súd udáva, že súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku presvedčivo a náležito vysporiadal s napadnutými námietkami a skutočnosťami, a preto nemožno ani odvolaciemu súdu prijať iné rozhodnutie vo veci. Odvolanie žalovanej v 2. rade z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p. tak nemožno považovať za dôvodne podané, a preto bol napadnutý rozsudok vo vyhovujúcej časti ako vecne správny potvrdený, taktiež aj vo výroku o náhrade trov konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. Žalobca mal aj v odvolacom konaní úspech a uplatnil náhradu trov konania, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z tarifnej odmeny za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 51,45 €, k tomu paušálna náhrada hotových výdavkov 7,81 € a 20 % DPH - 11,85 €, spolu vo výške 71,11 € podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 18 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.6.2013. Žalovaná v 2. rade je povinná prisúdenú náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia spolu vo výške 71,11 € zaplatiť JUDr. Erike Simanovej, advokátke, v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Rozsudok vyhotovila poverená členka senátu sudkyňa Mgr. Angelika Sopoligová.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.